

[Henry Christensen.]

kende den realistiske indstilling, der nu er lagt for dagen, herunder vel ikke mindst inspireret af LO og dens formands modige optræden. Jeg har også bemærket mig en gryende realistisk erkendelse af, at det måske ikke ubetinget var noget enestående godt, at Danmark i modsætning til alle andre lande fastholdt et særligt mekanisk system, hvis virkning var, at uanset om udsvinget i pristallet skyldtes, at Danmark var blevet fattigere eller rigere, skulle de samme indenlandske indkomstkonskvenser følge; altså også hvis Danmark var blevet fattigere, skulle konsekvensen være, at vi automatisk skulle bevilge hinanden højere indkomster. Dette er naturligvis ødelæggende for en stabil økonomisk politik. Det, det derfor især måtte dreje sig om, var, at denne gryende erkendelse kunne omsætte sig i, at vi ville ændre på dette system. Det bør naturligvis for alle være klart, at lønmodtagerne i en overenskomst af en vis varighed må have en eller anden form for sikring. Den lønstigning, der kan fastholdes i form af reel øget købekraft, fordi vi gennem øget produktivitet eller bedre bytteforhold er blevet mere velstillede, er af det gode, er en rigtig ting, en ting, vi kan ønske at fremme, men den lønstigning, der både nu og ved andre lejligheder skal betales af prisstigninger og arbejdsløshed, er en asocial og en dårlig ting.

Hvad vi står over for er imidlertid forslag om et indgreb i en løbende overenskomst. At gribe ind i en overenskomst, inden den er trådt i kraft, er naturligvis altid en alvorlig ting, at gribe ind i en overenskomst, efter at den har været i kraft i en længere periode, er naturligvis en endnu alvorligere ting. Det måtte da ske i en så omfattende sammenhæng, at der virkelig var skabt grundlag for genrejning af vort lands økonomi. Vil hr. Per Hækkerup og arbejdsministeren og finansministeren virkelig hævde, at med de tre lovforslag, der er tale om — det ene gennemført, de to andre til behandling nu — har man genrejst eller lagt grundlaget for at genrejse dansk økonomi? Så er man for beskeden i forestillingen om kravene til, hvad der er nødvendigt.

Videre må man vel sige, at forudsætningen for et sådant indgreb måtte vel også

være, at en regering, inden den kom til folketinget, indgående havde forhandlet med begge de to parter, der har truffet den aftale, man nu vil gribe ind overfor. Jeg forstår, at man indgående har forhandlet med den ene part. Jeg forstår, at man slet ikke har forhandlet, inden man traf sin beslutning, med den anden part. Det forekommer overraskende, det forekommer ikke at være en rimelig optræden af landets regering.

Det andet lovforslag, som regeringen nu har fremsat, er et forslag om en såkaldt særskat. Vi har vel næppe nogen sinde oplevet efter mit skøn et så urimeligt skatteforslag som det foreliggende. Lovforslagets hovedindhold er jo en særskat på 3 pct. af skalaindkomsten, hvis man ikke er begunstiget med et lønmodtagerfradrag på 800 kr. Hvis man ser på forslaget virkninger, så må man vist erkende, at der kan komme adskillige urimeligheder frem. Har man lønmodtagerfradrag på de 800 kr., ja, så er man i salveten, så kan man have betydelige indtægter uden at skulle betale denne særskat. Man kan også, hvis man er lønmodtager og har dette fradrag, måske i mange henseender presse sin indkomst i vejret også som lønmodtager. Hvilken sikring er der for, at der ikke vil være adskillige steder, hvor måske ikke mindst højere lønede, men måske også visse andre grupper i en form for pression er i stand til at skaffe sig erstatning for den portion, man afgiver, og som man skal have igen om et år? Og hvis man ikke er lønmodtager, men i kraft af det direkte indgreb i forbindelse med avancementloven har fået en nedgang i sin indtægt eller en nedgang i det grundlag, hvorpå ens virksomhed skal drives, så skal man til gengæld betale denne særskat. Er man selvpensionist og hører til den kategori, som både nu og på lang sigt rammes særlig hårdt af den devaluering, hvis følger man angiver at ville bekæmpe, så skal man min sandt også betale denne særskat. Alle de medborgere, som takket være den økonomisk skæve udvikling, som det måtte være opgaven at rette op på, nu er bragt i betydelige økonomiske vanskeligheder, som lider betydelig økonomisk nedgang i dette år og måske oven i købet slæber med en stor skat fra tidligere tid, de skal til gengæld nu pålægges denne ekstra særskat.